

ARNHEMISCHE COURANT

De prijs dezer Courant, die gezegd vijfmaal weels wordt uitgegeven, en wel op Dingsdag, Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is f5 in de drie maanden.

WOENSDAG 28 APRIL.

De prijs der Advertentiën is, voor elke regel, f1.00, en voor elke regel 20 centen, behalve 35 centen zetelregt, voor elke plaatsing.

Kan de koning van Pruisen in waarheid zeggen: de bedoelingen zijns vaders te hebben vervuld?

In de redevoering, waarmede de koning van Pruisen de vergadering der vereenigde stenden opende, heeft Z. M. twee bedoelingen te kennen gegeven, welke bezwaarlijk overeen te brengen zijn. Voor eerst, zeide hij, getrouwelijk de beloften zijns vaders te willen nakomen, en de historische en natuurlijke ontwikkeling der instellingen zijner monarchie te willen bevorderen; ten tweede, geene concessie te willen doen aan den geest der eeuw, door eenig gedeelte van het koninkrijk afvermogen af te staan; niet te willen gedoogen, dat ooit eene geschrevene constitutie tusschen Pruisen en deszelfs legitiemen soeverein trede. Het schijnt ons der moeite waardig, de antecedenten op te slaan, ten einde te zien of die twee aanspraken gegrond zijn. Dit is eene vraag, waarmede zich iedereen thans in Pruisen bezig houdt en van wier vreedzame oplossing de vrede van Europa kan afhangen.

De wensch naar eene constitutie dagteekent van vóór de laatste verlichte en ernstige bevolkingen van Pruisen. Die wensch bestond reeds in het begin dezer eeuw, en om niet hooger op te klimmen, deed zich met bijzondere energie kund in den laatsten strijd van het verbonden Europa tegen het keizerrijk. Wijlen de koning FREDERIK WILLEM begreep dien geest des tijds, en voegde zich daar naar, volgens den wijzen raad zijner ministers VON STRAEN en HANNOVER.

Bij de proef administratieve verbeetering, welke door hem was voorgesteld, voegde hij, in 1815, de stellige belofte eener staatsregeling, welke eene volksvertegenwoordiging deel geven zou aan de regering des lands. Ook hij, eveneens als de tegenwoordige koning, die thans optreedt als de volvoerder zijner beloften, wilde de nieuwe instellingen van Pruisen vinden uit de geschiedenis des lands en uit de oude betrekkingen zijner provinciën; maar begreep FREDERIK WILLEM III, eveneens als zijn opvolger, het deel, hetwelk hij aan de geschiedenis wilde geven in het monument, hetwelk hij zich voorstelde op te rigten voor de behoeften van zijnen tijd. Had hij denzelfden afkeer der nieuwere denkbeelden en der geschrevo-

ne grondwetten? Dit schijnt ons — wij moeten het bekennen — niet te blijken uit de documenten, waarin hij zijn bedoelingen ten dien aanzien heeft bloot gelegd. Wij vinden onze meening nog meer bevestigd door de pogingen, welke zijne gezantten op het congres van Weenen aanwendden, om de bepaling, opzigtens de volksvertegenwoordigende constitutie van Duitschland en de verbindtenissen, rechtstreeks door hem jegens zijne onderdanen aangaan, in haren ruimsten zin te doen opvatten.

Men weet, dat, luidens de termen van artikel 13 der akte van 8 juni 1815, betrekkelijk den Duitschen Bond en statenvergaderingen in al de bondslanden moeten bestaan. Dat artikel, zelfs in zijne beperkste beteekenis (1) opgevat, zou gevegenszaam geweest zijn, om den Pruisischen soeverein te nodigen tot het doen van wat hij heden doet; maar het blijkt uit de onderhandelingen, tengevolge van welk genoemd artikel werd aangenomen, dat Pruisen, minder dan eenige andere mogendheden, gerechtigd zou zijn geweest, de volvoering van hetzelfde in deszelfs aankunten zin te weigeren, naardien het dit zin was, welke het in den ganschen loop der discussiën van het Duitsch comité voorstond. Van af den 16den October 1814, en in het ontwerp hetwelk het in verstandhouding met Oostenrijk voorstelde, om te dienen als grondslag voor de discussiën van de gevolmagtigden der vijf Duitsche mogendheden, vroeg Pruisen, dat de staatsverdragen, welke tusschen de burgers en hunne onderdanen zouden worden gesloten, mogen worden bevestigd door den Bond, en dat de staatsvergaderingen een minimum van regten moet worden verzekerd. In de uiteindelijke nota, welke het, den 10den Januari 1815, aan den prins VAN METTERNICH rigtte en in het daarbij gevoegde ontwerp van constitutie (2), stelde Pruisen voor (§ 67), dat de vertegenwoordigende regering voort zou

worden behouden of ingevoerd in al de Duitsche staten; dat die regeringsvorm niet illusoir zou kunnen worden gemaakt door de regeringen; (§ 68) dat dezelve zou worden onderworpen aan de goedkeuring van den Bond en geplaatst onder zijnen waarborg; (§ 69) dat, onafhankelijk van de veranderlijke vormen dezer vertegenwoordigende constitutie, de staten het regt zouden hebben (§ 70 en volg.): 1°. om te worden geraadpleegd opzigtens de nieuwe wetten betrekkelijk de persoonlijke en eigendomsregten der burgers; 2°. om hunne bewilliging te geven aan de uitschrijving of aan de verhooging der belastingen; 3°. om nadrukkelijke klagen te opperen tegen de misbruiken en onvolkomenheden der publieke administratie; 4°. eindelijk, om bij den soeverein en den Bond de daargestelde constitutie en de regten der natie te beschutten en te verdedigen.

In april 1815 hernieuwde Pruisen deze voorstellen in een ontwerp, welks negende paragraaf zich volgenderwijs uitliet: *De vertegenwoordigende constituties zullen gehandhaafd of ingevoerd worden in voege, dat de staten het regt zullen hebben, om de belastingen te bewilligen; om geraadpleegd te worden opzigtens de wetten des lands, betrekkelijk de vrijheid of den eigendom; om zich te beklagen over misbruiken in het bestuur, en om de staatsregeling en de daaruit vloeyende regten te verdedigen. De regten der staten, in voege als zij door de constituties zullen zijn vastgesteld, zullen onder de bescherming en den waarborg van den Bond worden gesteld. De leden van den Bond behooren onbeperkte vrijheid van godsdienst en van pers te erkennen, enz.* Bij de definitieve redactie, eindelijk, van hetzelfde plan, voorgesteld in de maand mei, voegde Pruisen er bij, dat, in alle landen, welke geene vertegenwoordigende constitutie hadden, er eene zou worden ingevoerd, waaraan alle klassen der burgerij deel nemen zouden (3).

Deze was de uitbreiding, welke Pruisen steeds poogde te geven aan de verordening der Bondgenootschappelijke constitutie, welke later, behoudens eenige wijzigingen, noodwendig gemaakt door den tegenstand van Wurtemberg en Beieren, artikel 13 der akte van 8 juni 1815 werd. Men ziet, dat Pruisen toenmaals eene

(1) Wij gelooven, zegt SCHÖKL (Congrès de Vienne, deel V, bl. 511) dat de woorden: „Landständische Verfassung“ voorkomende in artikel 13, moeten worden vertaald door *constitutions représentatives* (volksvertegenwoordigingen). De Landstände, of staten, zijn de vertegenwoordigers der natie. De uitdrukking *assemblée d'états* (vergadering van staten) zegt niet genoeg, naardien er vergaderingen zouden kunnen bestaan zonder constitutie. Dit was, gelijk men zien zal, de meening van Pruisen.
(2) SCHÖKL, *Recueil de pièces officielles*, tom. XI, pag. 126-205.
(3) *Ibid.* tom. XIII, pag. 31.

meer uitgestrekte bevoegdheid aan de constitutiën gaf en aan de regten, welke het waarborgen wilde; men ziet, dat het niet huiverde voor constitutionele en vertegenwoordigende charters, en dat het vrij gezind was om al het zijne toe te brengen, ten einde die moderne denkbeelden, dien heilloozen geest der eeuw, die heden aan deszelfs regering zoo veel schrik aanjagen, te doen bovendrijven.

Inmiddels toonde Pruisen zich niet minder bereid, om zich naar den geest des tijds te voegen en de verbindtenissen, welke de koning, tenzelfden tijde, plegtig aanging jegens zijne onderdanen, en waarvan het patent van 3 februari 1847 de plegtige volvoering heet. Den 20sten mei 1845 vaardigde FREDERIK WILLEM III het dekreet uit, hetwelk voorgegeven wordt als grondslag der tegenwoordige constitutie, en waarvan FREDERIK WILLEM IV, luidens de voorafpraak van zijn patent, van 3 februari »de bedoeling heeft willen voortzetten.» Ziehier nu in welke termen wijlen de koning zich uitdrukte in het bedoelde dekreet: »Om aan de »Pruissische natie een blijk te geven van »ons vertrouwen, en aan de nakomeling- »schap een authentiek dokument van de »beginselen, volgens welks onze voorvaders »en wij zelve ons koninkrijk hebbenge- »regeerd; steeds het geluk onzer onder- »danen op het oog hebbende; eindelijk, »opdat die beginsels steeds kunnen wor- »den ingeroepen luidens een geschre- »ven dokument, hetgeen de constitutie der »Pruissische monarchie zij, zoo hebben »wij besloten wat volgt: Artikel 1. *Er »zal eene volksvertegenwoordiging worden »daargesteld.* Artikel 2. De provinciale »vergaderingen zullen worden hersteld. »Artikel 3. Uit de provinciale vergaderin- »gen zal er eene vergadering van vertegen- »woordigers van het koninkrijk worden »getrokken, welke te Berlijn bijeenkomen »zal. Artikel 4. De functiën der natio- »nale vertegenwoordigers zullen zich uit- »strekken tot het beraadslagen over alle »onderwerpen van wetgeving, welke be- »trekking hebben tot de persoonlijke reg- »ten der burgers en hunne eigendommen, »de belastingen daaronder begrepen. Arti- »kel 5. Er zal onverwijld te Berlijn een »comité worden gevormd, bestaande uit »vervarene staatsdienaren en uit bewoners »der provinciën. Artikel 6. Het comité »zal zich bezig houden met de organisatie »der nationale vertegenwoordiging, volgens »de boven uitgedrukte beginselen. Arti- »kel 7.» enz.

Men ziet van wat aard dat dekreet en de belofte constitutie waren. Zij zou eene nationale vertegenwoordiging, eene volksvertegenwoordiging daarstellen; hare leden zouden vertegenwoordigers van het rijk zijn; zij zou, eindelijk, bij een schriftelijk dokument worden bevestigd, hetwelk de grondwet der Pruisische monarchie zijn zou. Dit alles is, dunkt ons, juist het tegendeel van hetgeen de tegenwoordige voortzetter der bedoeling van bovengemeld dekreet heden wil. Hij wil niet, dat de natuurlijke betrekkingen tus-

schen den soeverein en zijn volk door eene constitutie worden bepaald; hij wil geene vertegenwoordiging van het volk, en hij verbiedt aan de leden van den landdag de rol van vertegenwoordigers te spelen; hij wil niet, dat een geschreven charter tusschen God en zijn land ingeschoven worde. Ziedaar juist het tegendeel van wat zijn vader bedoelde, die de geschiedenis anders begreep dan hij, en wiens werk hij voorgeeft voort te zetten.

Men heeft gezegd, dat FREDERIK WILLEM III van de staatkundige inzichten, welke hij in de onderhandelingen van het congres van Weenen volgde, is teruggekomen, en de verbindtenissen, welke hij in 1815 aanging, herroepen heeft. Mogelijk; maar niets, evenwel, bewijst ons, dat hij zijne pogingen alzoo heeft verloochend en zijne bedoeling verstooten heeft. Wij zien hem, integendeel, in de ordonnantie van 17 januari 1820, betrekkelijk de staatschuld, het krediet zijner kroon ondergeschikt maken aan de medewerking der toekomstige Staten-Generaal van het rijk, en zich alzoo bij voorraad alle wettelijk krediet ontnemen, tot zoo lang als hij zich niet in staat zou hebben gesteld, om aan zijne schuldeischers de medewerking en den medewaarsborg der staten aan te bieden, wier daarstelling hij beloofd had. Later, toen hij, bij dekreet van 5 juni 1823, de provinciale staten in werking stelde, was het ter volvoering van artikel 2 en ter voorbereiding der volvoering van artikel 3 van het dekreet van 20 mei 1845; en hij droeg zorg, om te drukken, dat de algemeene attributiën, welke hij hun toen gaf, hun slechts zoo lang zouden toekomen, als er geene algemeene staten-vergadering bestaan zou. Niets, in deze twee staatsstukken, weerspreekt zijne vroegere bedoeling, welke daarentegen door hunne uitdrukkingen wordt bevestigd. Buitendien zou het niet genoeg geweest zijn, dat hij van meening ware veranderd, om zich daardoor van zijne verbindtenissen ontslagen te zien; en het schijnt ons, dat de Pruisische natie eenige reden had om te hopen, dat die verbindtenissen zouden worden nagekomen.

Buitenslandsche berigten.

GRIEKENLAND.

Athens, 30 april. Eenster, door haren handel en als débauché voor de landsteden der rijke provincie Lacedemonië, gewichtige leden van den Peloponeus, Gythion, is, bij gelegenheid eener volksverooroering, welke, naar aanleiding der stedelijke verkiezingen, tusschen de Mavromichalis en de Triantafaki's uitbarste, geplunderd en godelstrijk verwoest geworden. (Nieuwe bronwel voor het Journal de la Haye van anti-directe-verkiezingen-langage-surribond-expectatiën.)

PRUISSEN.

Berlijn, 22 april (s middags.) De zamenschingen des volks en de daarmede gepaard gaande barmhertigheden van gisteren hebben zich heden morgen voor een gedeelte herhaald. Eene opgewondene menigte doortrok thans een geheel tegenovergesteld gedeelte der stad, van den eenen bakkers-winkel tot den anderen, goedschiks of kwaadschiks, onder vernieling van deuren en vensters, het voorhanden zijnde brood medenemende, tot dat de militaire magt er een einde aan maakte. Of de onlusten zich niet nog

heden of later sullen herhalen, kan niet met zekerheid ontkend of bevestigd worden.

— De stenden zijn heden niet vergaderd.

— Bij gelegenheid der ongeregelheden, gisteren op het marktplein, zijn, onder anderen, twee jongelieden en eene vrouw gearresteerd geworden, welke al spoedig weder op vrije voeten werd gesteld. Een der jonge lieden is, echter, tot eene gevangenis van acht dagen veroordeeld geworden, dewijl hij de menigte een »aanzettend hoera!» had toegeroepen de ander tot 10 honwen of slagen (*Hieben*) en eene dwang-arbeid van zes weken. — De andere gearresteerden en beklaagden worden ten criminele vervolgd.

— Daar de tot dusver gebezigde snelschrijvers gebleken zijn geene snelschrijvers te zijn, heeft men vier goed gedresseerden uit Dresden ontboden.

— De volgende petitiën zijn, door verschillende afgevaardigden des landdags bij denzelfden ingediend geworden, (te weten: tot versterking (vermeerdering) der eunie van den heeren-stand; tot hervorming van de stedelijke kieswet voor de steden, tot vaststelling eener algemeene verordening op het stuk der weidgronden; tot nalating, voor dit jaar, der landweert exercitie; tot toelating van den heer von Kozorowski als vertegenwoordiger van de ridderschap, tot de landdag; tot burgerlijke gelijkstelling der joden in den Pruisischen staat; tot gelijkstelling der joden met hunne christelijke medeburgers in burgerlijke en politieke regten; tot afschaffing der willekeurige nedersetting (*leichtzinnige Niederlassung*); tot kwijtschelding van een deel der regten en lasten der bestaande oude molens; tot gelijkmatige verdeling der belasting op den grond-eigendom; tot wijziging der wettelijke bepalingen, op welke de verkiesbaarheid uit den stand der landgemeenten, tot leden van de kreits-dag rust; betrekkelijk de benoeming of oproeping van den graaf von Reichenbach tot den landdag; tot aanvulling en vermeerdering der vertegenwoordiging van de stedelijke en land-gemeenten; tot wijziging der bepalingen op de uitoefening van de ringen en handelingen; tot invoering der vrijheid van drukpers; tot uitbreiding van het kabinets-bevel van 19 april 1844, betrekkelijk de openbaarmaking der handelingen van de stedelijke afgevaardigden tot hervorming der wetten; tot opheffing van de post-dwang (*Post-zwang*; *monopolie*?); betrekkelijk den vorm van den eed en vermindering der eeden in regten; aangaande de wet van 3 februari 1845 en het stuk van nieuwe nedersetting, volkplanting, kolonisatie (*Anziedlung*); oopens de algemeene verordening op het stuk van neringen, ambtenaren, oopens van het jaar 1845; tot openbaarheid van alle stenden-vergaderingen; tot opheffing der paragrafen van de verordening van 13 juli 1829, betrekkelijk de onaflosbaarheid van de uit het verband tusschen kerk en school afkomstige lasten en verplichtingen; tot oprigting van eene krediet-bank voor landbezitters in den stand der land-gemeenten; eindelijk, tot het brengen van onderscheidene wijzigingen in het reglement van orde des landdags.

(De Pruisische stenden, — schoon geene volksvertegenwoordigers, representatiën, — schijnen hunne roeping wel te verstaan; getuige het aantal belangrijke door hen aan den landdag gemaakte voorstellen, waarvan gisteren eenige door de voorstellers bevinden zich (in de zitting van des Behouds,) behalve nog andere ambtenaren, vier burgemeesters! zijnde, van de 25 stuks bovengenoemde propositiën, 9 door de ware en waarachtige burger-vaders ter tafel gebracht geworden. Het oog op dit en op ander, wat men niet, wat te wenschen: of wel, dat onze volksvertegenwoordigers wat minder, of wel, wat meer Pruisisch mogten wezen!?)

— Als een bewijs verder, hoevole petitiën door de afgevaardigden des landdags zijn ingediend gentyden, strekke, dat de president, (in de zitting des landdags van 20 april) gevraagd door een der leden of hij zijne petitie om drukpers-vrijheid niet ontvangen had, antwoordde: ik heb een zoo groot pak met petitiën gekregen, dat ik ze nog niet alle heb kunnen doorloopen.

— In deze zitting is wijders een aanvang gemaakt met de discussiën over het voorstel des heeren Hansemann, strekkende 1o. tot het rigten aan Z. M. den koning der bede, om verlenging met veertien dagen van den termijn tot het indienen van petitiën en be-waren; en 2o. tot het benoemen eener commissie,

ter verkiezing van een lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, in plaats van den heer mr. *Strens*, die als zoodanig, na zijne benoeming tot procureur-generaal bij het hof in Noord-Brabant, zijn ontslag genomen had. Er waren 39 leden in de vergadering tegenwoordig; 35 stemmen vereenigden zich op den heer *Clemens Maria Hubertus baron de Weichs de Wenne*; 2 op den heer *Beerenbroek*, en 1 op den heer *Leclercq*; terwijl 1 blanco-biljet in de bus gevonden werd. Dienvolgens was de heer baron *de Weichs de Wenne* tot lid der Kamer gekozen. Intusschen heeft de commissie die benoeming vergeleken met de geboorte-acte en het is haar toen gebleken, dat die voorgelegde geboorte-acte niet schijnt aan te duiden denzelfden persoon, die volgens de overgelegde notulen, benoemd is. De commissie heeft derhalve voor alsnog zwaarigheid gevonden de identiteit van den persoon, die in de geboorte-acte gevonden wordt, met den gekozen te erkennen. Maar bovendien voldoet de overgelegde verklaring van het hoofd van het gemeente-bestuur, naar het oordeel der commissie, ook geenszins aan het voorschrift van artikel 5, no. 2, van het reglement van orde der Kamer, omdat het daaruit in geenen deele blijkt, dat de gekozenen binnen het rijk of deszelfs buitenlandsche bezittingen geboren is. Op alle deze gronden stelt de commissie voor, het oordeel over de benoeming drie weken op te schorten, zullende zij in dien tijd haar definitief rapport over deze zaak nithrengen.

Na eene korte woordenwisseling over dat voorstel, waaraan de heer *van Dam van Isselt* en de voorzitter deelnamen, wordt dienovereenkomstig besloten. Zijn ingekomen drie missives, als van de heeren: 1° mr. *H. H. Geradts*, raadsheer in het provinciaal hof in Limburg; 2° mr. *J. J. Batta*, president van het provinciaal hof in Limburg, en 3° mr. *M. W. ardi Beekman*, raadsheer in het provinciaal hof in Noord-Holland, die verzoeken om bij de aanstaande verkiezing van drie kandidaten tot vervulling der opengevallen betrekking van raadsheer in den Hoogen Raad der Nederlanden, ter vervanging van den heer *mr. Lightenvelt*, niet in aanmerking te komen, tot welk besluit zij, op grond van verschillende redenen, gebragt zijn. — Aangenomen voor kennisgeving. — Ingevolge het voorstel van den president, wordt tot het maken eener voordragt van drie kandidaten, tot vervulling van de opengevallen betrekking van raadsheer in dat hoogste regterlijk collegie, bepaald de zitting op heden (maandag) over acht dagen.

Zijn ingekomen onderscheidene verzoekschriften, meergendeels betrekkelijk het wets-ontwerp nopens de graven. — Verzending naar de daartoe bestemde commissie.

Een ingekomen request uit Amsterdam, houdende voorstel om koperen stukken van 21 cent te doen slaan, dat ongeteekend is, wordt, ingevolge artikel 184 van het reglement van orde, ter zijde gelegd.

Eenige ingekomen boekwerken zullen worden geplaatst in de boekery der Kamer. Het zijn: de 12de aflevering van den *Moniteur des Indes*; een rijkschrift over de *Onschendbaarheid des Konings*, door *L. van Vliet*; en *Wat in uw oog een offer is, strekt ons tot last* van de heeren *de Bruijn & Zonen*, suikerraffinadeurs te Amsterdam, welk geschrift handelt over den suiker-accijn.

Vervolgens wordt overgegaan tot het trekken der afdeelingen voor de maanden april en mei. Als voorzitters en tweede-voorzitters worden gekozen de heeren: van de 1ste afdeeling, *Duymaer van Twist* en *Bareel*; van de 2de *Luzac* en *van Panhuys*; van de 3de *Schooneveld* en *Uytwerf Sterling*; van de 4de *van Dam van Isselt* en *van Heemstra*, en van de 5de *de Man* en *Nedermeijer van Rosenthal*.

Van twee wets-ontwerpen, die nog niet behandeld zijn en, nog tot de afdeelingen van februari en maart behooren, wordt, ingevolge artikel 69 van het reglement, het eene, nopens de verevening van uitgaven, vastgesteld bij de wetten van 6 maart en 25 juni 1844 (nopens den achterstand en de conversie) versonden naar de nieuwe afdeelingen, en het andere (tot regeling van het Nederlandsche muntwezen) als in verband staande tot een aanhangig ontwerp tot verlenging van het tijdstip tot het behoud der muntbiljetten alom in liden ter behandeling van de afdeelingen van februari en maart.

Daarna wordt de vergadering gescheiden.

Arnhem, 27 april. Omtrent den bekenden Jan

ter Linde meldt het gerucht ons uit Zaïphen, dat hij, daags nadat zijne zaak voor de arrondissements-regbank aldaar was behandeld, zich naar den officier van justitie had begeven, ten einde eens te vernemen, hoe het met de zaak tegen hem gesteld was. Die ambtenaar zou hem hebben medegedeeld, welk rekvisitoir Zijn Ed. Achb. ambtshalve tegen hem had moeten nemen, waarop *ter Linde* zou geantwoord hebben, dat hij niet had kunnen denken, dat er zulk een gestreng eisch tegen hem gedaan zou worden; dat hij gemeend had, dat er ten hoogste 2 jaren gevangenisstraf tegen hem zouden kunnen worden uitgesproken, en hem ook, dienovereenkomstig, geldelijke belooningen zouden zijn toegesegd.

Mengelwerk.

Duitsche vorsten.

»Het is vreemd te zien, — en leerrijk is het voor Duitschland, — welke rol Duitche vorsten in Europa spelen.

»Op den Griekschen troon zit een Duitsch vorst, — speelbal der vreemde mogendheden. Rusland, Frankrijk en Engeland hebben den meesten invloed in Griekenland, Duitschland zoo goed als geenen, ofschoon Oostenrijk daar zoo gewichtige en teedere belangen te verdedigen had.

»Hier, in België, is, door Engelschen en Franschen invloed, een Duitsch vorst tot koning verheven geworden en deze beide mogendheden oefenen op de Belgische zaken oneindig meer invloed, dan Duitschland, het verdeelde, versnipperde Duitschland.

»In Engeland heerscht eene Duitche regentenfamilie en tracht overal den opkomst des Duitche handels te snikken. Het is alweder een Duitche prins, welke aan de Engelsche koningin gehuwd is en eene neven-rol, als »king-consort» (gemaal der koningin) speelt, welke zeer lucratief, maar minder roemrijk is.

»In Portugal is de omvang-rijke donna MARIA aan een Duitchen prins uitgehuwelijkt geworden, maar de Duitche invloed is daar nul in 't cijfer, terwijl Frankrijk en Engeland, gelijk in Spanje, om den grootsten invloed strijden.

»Over Rusland heerscht een Duitche vorstenhuis en overal staat Rusland Duitschland vijandig in den weg, onze nationale kracht verlamdende.

»Eene Duitche (Prussische) prinses is de gemalin van den tsaar en met iederen dag daalt de invloed der Duitche partij en neemt het geweld der zuiver-Russische, anti-Duitche aan het hof toe en in het leger, en in de administratie, en in de diplomatie.

»Alleen voor de politieke politie gebruikte de graaf BENKENDORF, gelijk thans de graaf ORLOFF, uitsluitend Duitche handlangers, met name Israëlieten, zopals ons een nieuw verschenen werk over Rusland omstandig leert.

»In Italië dienen afstammelingen van Duitche vorstenhuizen, om het land te verdeelen en in slavernij te kluiseren, het van éénheid en ontwikkeling terug- en onder Oostenrijksche voogdij te houden.

»In Duitschland, eindelijk, hebben wij ongeveer dertig koningen, grootertogen, hertogen, vorsten enz., van welke ieder eigene belangen beoogt, en, in de ure des gevaars, nu met Frankrijk, dan met Engeland, nu met Russische vrees en knoet, een verbond sloten, zowol in de middel-eeuwen, als ten tijde van LODWIK XIV, LODWIK XV, Napoleon en heden ten dage.

»De verdeeldheid van Duitschland is de kanker, die aan den Germaanschen boezem knaagt; die moet worden uitgesneden; deze operatie moet vroeg of laat plaats hebben, zal het bederf niet mérg en been des vaderlands verteeren!

A. v. B.

(D. Br. Ztg.)

De Prussische troonrede

wordt veroordeeld, behalve door Prussische en Duitche bladen, die hunne meeningen en woorden verspreiden naar de schaar der censuur, — door de volgende buiten- en binnenlandsche bladen: *Le National*, *la Reforme*, *le Journal des Débats*, *le Courrier Français*, *le Siecle* in Frankrijk; door het *Journal de Bruxelles*, *le Libéral Liégeois*, *l'Atelier démocratique*, *le Mèphistophèles*, *de Deutsche Brüsseler Zeitung* in België; door onderscheidene Engelsche, Zwitsersche en Noord-Amerikaansche bladen; door *Handelsblad*, *Nieuwe Rotterdamse Courant*, *Arnhemsche Courant*, enz., tot door de *Kamper Courant* toe; allen behoorende tot de in Pruisen en Duitschland zoogenoemde »stechte Presse.» (?)

Advertentien.

Op den 29sten April 1847, des avonds om 7 uur, zal bij *ELO-RUSSEN*, aan de Steenstraat, te Arnhem, publiek en zonder bejaad, worden verkocht, om met 10. Mei eerstkomende te aanvaarden:

To. HUIS en ERF, staande en gelegen te Arnhem, in de Langstraat, in Sectie O, No. 1128, verdeeld in BENEDEN-WONING en BOVEN-WONING, met VRIJEN OPGANG, bewoond door den Eigenaar *A. KONING*, ingezet op, f 420. Tevens bij inzet en toeslag: Twee naast elkaander liggende ZITPLAATSEN in de Grootte Kerk, Middenspan, 15de Bank, 3de en 4de Plaats. Nader onderriest bij den Notaris *GODE-FROY*, te Arnhem.

Ten overstaan van den Notaris *Mr. W. H. TAAIJ*, te Arnhem, zal in het Logement den *Vergulden Arend* aldaar, op Donderdag den 6den Mei 1847, des avonds ten zeven ure, worden gehouden:

A. De OPENBARE VERKOOP, bij toeslag, van de navolgende GOEDEREN, op den 22sten April bij inzet, gevend:

- 1°. Het HUIS, met PAKHUIS in de Weverstraat bewoond door den Heer *ANDRE*, gebragt op, f 5722.
- 2°. Het HUIS op den Grooten Oord, bewoond door *PULLÉ*, gebragt op, f 2731.
- 3°. De HOFSTEDEN, *het Boschke*, te Elderen gebragt op, f 4015.
- 4°. De Geilhoornsche TIEND, gebragt op, f 120.

B. De EERSTE VEILING, bij inzet, van het navolgende, behoorende tot de Nalatenschap van wijlen *W. ALPHERTS*, om veertien dagen later, op 2° Mei, ter zelfder plaats en uur, bij toeslag, te worden verkocht:

Onder Renkum.

- 1°. Het GOED *Grunsvort*, liggende bij den *Kortenburg*, bestaande in *WELANDEN*, *LANEN*, *GRACHTEN* en *WATER*, benevens een oud GEBOUW; te zamen bijna 6 bunders groot. *Dadelijk te aanvaarden*.
- 2°. Een stuk BOUWLAND in den *Renkumschen Eng*; groot 23 Roeden en 40 Ellen.

Onder Arnhem.

- 3°. Een stuk TUIN- of MOESGROND, *de Rijnakkers*, tuschen den Utrechtschen Straatweg en den Rijn-Spoorweg, zeer geschikt om met HUIZEN te worden bebouwd; groot 50 Roeden.

Tot het bekomen van meerdere inlichtingen en het stellen van hoogen, vervoege men zich ten Kantore van voornoemden Notaris.

De Notaris *H. BECKING* standplaats hebbende te *Zelheim* is voornemens, namens den Eigenaar, op Vrijdagen den 28sten Mei en den 11den Juni 1847, des middags ten 12 ure, ten Huize van de Kasteleins de *Wahlens* *WOLSKINK*, binnen de Stad *Doetinchem*, publiek te veilen en te verkoopen:

Een kapitaal, hecht en welonderhouden, HEMERENHUIS, met OPENPLAATS en TUIN daarachter, mede uitgang hebbende aan eene achterstraat, staande in de Lange Hezelstraat van genoemde Stad, Wijk A, No. 270; betuttende drie BENEDENKAMERS, waarvan eene royale aan de Straat en een zeer groote aan den Tuin, benevens vier BOVENKAMERS, van welke twee uitzigt hebben op de tuin; voorts ruime ZOLDERS, Kelder, Keuken en SCHUUR met afzonderlijken uitgang.

Blijvende hetzelfde inmiddels UIT DE HAND TE KOOP. — Te bevragen en informtijen te bekomen ten Kantore van den Zaakwaarnemer *D. J. TERMAAT*, te *Doetinchem*. — *Brief van Franco*.

SIGARENMAKERS,

hun werk grondig verstaande en tegen hoog loon vast werk begerende, vervolgen zich, in persoon of bij franco-brieven, onder de Letters T. B., bij *BOUWMAN*, Papier- en Kunsthandelaar, St.-Jansstraat, te Arnhem.

F. M. H. COHEN, Tandmeester bij het Nederlandsch Instituut voor Doofstommen, Groningen, Kunststonden- en Gebitten-vervaardiger, naar de beste uitvinding, welke in alle opzichten de natuurlijke wedijveren, is alhier te spreken of ontbieden op den 1sten, 2den en 3den der aanstaande maand Mei bij den Logementhouder *HOLTUS*, het *Hôtel de Pays-Bas*, op de Markt; den 5den, 6den en 7den te *Deventer*; den 8sten, 9den, 10den, 11den, 12den en 13den te *Zwolle*.

Marktprijzen.

Nijmegen, 26 april 1847.

Doordien Tarwe op te hooge prijzen werd gehouden, is zeer weinig in omgegaan. Men heeft besteed f 16.25, f 18.75. — Rogge weinig ter veil en van f 14 a f 14.75 uitgesleten. — Gerst iets meer ter markt en van f 9.50 verkocht. — Boekweit ging goed af: f 10 a f 10.60. Haver meer gevraagd: f 4.20 a f 6.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 27 April 4 El 4 Palm 4 Duim; gew. O. D. gov. 14

Te Arnhem, bij *C. A. THREME*, Boekdrucker